

EL LLENGUATGE

L'autenticitat

Legim al darrer número de la revista (ciència) (núm. 19, pàg. 6): «La datació d'un objecte és part del procés d'autenticació, com també ho és la datació del seu lloc d'origen». El substantiu *autenticació*, que trobem en aquesta citació, no figura al Diccionari Fabra ni a la Gran Enciclopèdia Catalana, que admeten únicament *autenticació*, així com, conseqüentment, *autenticar*, però no *autenticar*. Tanmateix, i després de declarar que ens subjectem al que indiquen les obres a les quals atribuïm valor normatiu, no ens sabem estar de suggerir la conveniència de tornar a considerar la possibilitat d'admetre unes formes com *autenticar* i *autenticació*, al costat, és clar, de *autenticar* i *autenticació*, d'acord amb un ús que sol distribuir entre aquestes dues sèries de mots els significats que els atribueixen el Fabra i l'Enciclopèdia.

Es ja un fet simptomàtic que en la definició de *autenticació* de les actuals edicions del Diccionari Fabra puguem llegir: «acció d'autenticar». És cert que aquesta forma *autenticar* que apareix en aquesta definició és deguda a un error de transcripció, car a la primera edició del Fabra diu «acció d'autenticar», però aquesta forma devia ésser prou familiar als qui van revisar curiosament les proves de la primera edició en què apareix perquè no s'adonessin de l'error. Anàlogament, al *Vocabuli Juridic Castellà-Català Català-Castellà* del Seminari de Documentació Jurídica en Català de l'Illustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (Pòrtic, 1978), apareix com a única forma catalana *autenticar*, al costat de la doble forma del castellà.

El francès posseeix així mateix la doble forma. I sembla que és força general la distribució de significats entre *autenticar* i *autenticar* de la manera següent: *autenticar* significaria «conferir valor o caràcter d'autenticitat a una cosa, com una carta, un document, etc.», i *autenticar* «demostrar amb proves, anàlisis, etc., que una cosa és autèntica, no falsa». Així, *autenticar* seria més aviat un terme jurídic (malgrat el que diu el Vocabulari del Col·legi d'Advocats), i diríem, per exemple, *autenticar una carta amb la seva signatura*, i *autenticar* un mot científic, com en l'exemple de la datació d'una peça prehistòrica per mitjà del carboni 14. Ens limitem, però, a una reflexió que, si de cas, hauria d'ésser autenticada.

Albert Jané